

Ο ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΝΟΣΗΡΟΤΗΤΩΝ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΡΕΥΜΑΤΟΕΙΔΗ ΑΡΘΡΙΤΙΔΑ: Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Μολέ Ευαγγελία (1), Αλεξούδης Ανδρέας (1), Θεοδωρακόπουλος Σταύρος (1), Ζουπιδού Κωνσταντίνα (1), Κουφοπούλου Παρασκευή (2, 3), Γαζή Σουσάνα (1)

(1) Ρευματολογική Κλινική, ΓΝΑ «ΚΑΤ», Αθήνα

(2) Αναπληρώτρια Διοικήτρια Γ.Ν.Α. ΚΑΤ, Αθήνα

(3) PhD (c), Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, MSc., BSc

AA30

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι ασθενείς με Ρευματοειδή Αρθρίτιδα (ΡΑ) παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο για ανάπτυξη συννοσηροτήτων, είτε λόγω παρατεταμένης ενεργότητας νόσου ή/και λόγω των χορηγούμενων ανασοκατασταλτικών θεραπειών.

ΣΚΟΠΟΣ

Η καταγραφή των χαρακτηριστικών, κλινικών παραμέτρων, της θεραπείας και των συννοσηροτήτων σε ένα μεγάλο δείγμα ασθενών με ΡΑ από ένα τριτοβάθμιο κέντρο.

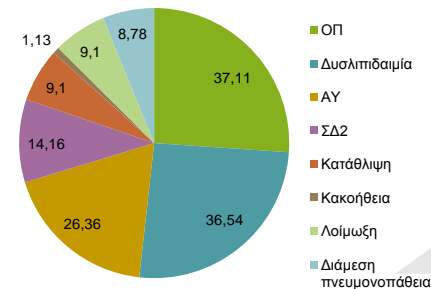
ΥΛΙΚΟ-ΜΕΘΟΔΟΣ

Αναδρομική, επιδημιολογική μελέτη των φακέλων 352 διαδοχικών ασθενών με ΡΑ μέσης ηλικίας $65,19 \pm 13,02$ έτη και διάρκεια νόσου $9,53 \pm 8,96$ έτη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι 261 (74.15%) ήταν γυναίκες, θετικό ρευματοειδή παράγοντα (RF) είχε το 59.38%. Συνθετικά και βιολογικά τροποποιητικά της νόσου ελάμβανε το 86.93% και το 48.7% αντίστοιχα και το 67.9% κορτικοειδή (μέση δόση 5mg/ημέρα). Χαμηλή ενεργότητα νόσου εμφάνιζε το 15.91%, μέτρια το 20.74% και υψηλή το 7.39%. Οι συχνότερες συννοσηρότητες ήταν η οστεοπόρωση (37.11%), η δυσλιπιδαιμία (36.54%), η αρτηριακή υπέρταση (26.35%), ο σακχαρώδης διαβήτης (14.16%) και η κατάθλιψη (9.1%). Ιστορικό νεοπλασματικής νόσου και σοβαρής λοίμωξης είχε το 1.13% και το 9.1% αντίστοιχα. Λανθάνουσα φυματίωση είχε το 4.53% και το 1.42% είχε ιστορικό παρελθούσης φυματίωσης, για την οποία είχε λάβει αγωγή. Ο επιπολασμός των ασθενών με χρόνια ΗΒV λοίμωξη υπολογίστηκε στο 3.11%. Διάμεση πνευμονοπάθεια διαγνώστηκε στο 8.78% και σε ολική αρθροπλαστική (γόνατος ή/και ισχίου) υποβλήθηκε το 7.9% των ασθενών.

Συννοσηρότητες - %

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η καλύτερη κατανόηση, η έγκαιρη αναγνώριση και η αντιμετώπιση των συννοσηροτήτων σε ασθενείς με ΡΑ, οδηγούν σε αποφυγή αλληλεπιδράσεων μεταξύ των χορηγούμενων φαρμάκων, βελτιώνουν την ποιότητα ζωής και την επιβίωση τους.